.11. **G. G. O.** *30th September* 1830, *and 15th April* 1846.—The syrangs, tindals, and lascars, are to be divided into classes, according to which they will be mustered and paid as follows:—

Rank.	Class.	Period of service.	Monthly pay. Rs.	a.	p.
Syrangs	1	After 10 years' service as syrang	26	0	0
	2	After 6 ditto ditto	24	0	0
	3	Under 6 ditto ditto	22	0	0
1st Tindals	1	After 10 years' service as 1st tindal	11	0	0
	2	After 6 ditto ditto	10	0	0
	3	Under 6 ditto ditto	9	8	0
2nd Tindals	1	After 10 years' service as 2nd tindal	9	0	0
	2	After 6 ditto ditto	8	8	0
	3	Under 6 ditto ditto	8	0	0
Store Lascars	1	After 10 years' service	7	0	0
	2	Under 10 ditto	6	0	0
Boys	1		4	0	0
	2		3	0	0
Bheesties			7	5	0

Batta in the field is allowed as follows:—

112.	Syrangs, per mensem	Rupees	7	8	0
	Tindals, ,, ,,	,,	2	8	0
	Privates, ,, ,,	,,	1	8	0
	Bheesties, ,, ,,	,,	1	8	0

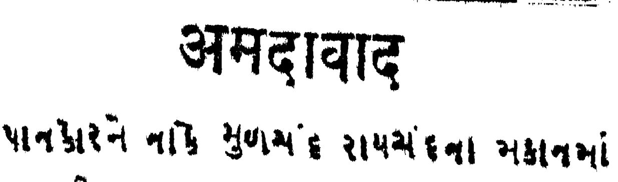
113. The rate of batta to store and tent lascars and bheesties attached, who may have [illegible]

कीस्से जेहरे इश्क

આ નામનું પુસ્તક ઉર્દુ ભાષામાં ઘણુંજ રસીક
તથા વખાણાયલું હોવાના સબબથી તેની ગુજરા
તીમાં નકલ કરી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સૈયદ અમર અવદભાઈ.

અમદાવાદ

પાનકોરને નાકે મુળચંદ રાયચંદના મકાનમાં
બલાખીદાસ નારણદાસે પોતાના આ૦ (સત્યપ્રકાશ
પ્રેસમાં છાપ્યો. સન ૧૮૮૧. સંવત ૧૯૩૭
સને ૧૮૬૭ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર
કરાવીછે. કીમત ૨ આના.

बिसमिल्लाह हिररेहमान निररहीम

રાગ મસનવીમાં.

લીખ કલમ પેહલે હમ્દ રબ્બે વુદુદ; કે હરેક જા પે હય વોહીં મોજુદ. ૧ જાતે માબુદ જાવદાની હય; બાકી જો કુછ કે હય સો ફાની હય. ૨ હમસર ઉસકા નહીં નદીમ નહીં; સબ હેં હાદીસ કોઇ કદીમ નહીં. ૩ મદેહ એહમદ ઝબાં પે ક્યું કર આય; બેહર કુજે મેં કીસ તરેહસે સમાય. ૪ ઝાત એહમદ કો કોઇ ક્યા જાને; યા અલી જાને યા ખુદા જાને. ૫ મદેહ એહમદ મેં ખોલીએ જો દહન; ઉસ્સે આગે નહીં હય જાય સુખન. ૬ કોન હયદર કા મરતબા સમઝા; કોઇ બંદા કોઇ ખુદા સમઝા ૭ હય બના જબસે ગુલશને ઇજાદ; હુઇ હર શય હરેક કો ઇમદાદ. ૮ રંગો ખુબી અતા કીયા ગુલકો; નાલે વ દર્દ બખશા બુલબુલ કો. ૯ માહકો નુર લુત્ફ હાલે કો; ચશ્મ નરગીસ કો દાગ લાલે કો. ૧૦ રાસ્તી કી અતા સનોબર કો; પેચ સુમબુલ કો આબ ગવહર કો. ૧૧ સખતી સારે બુતું કે દીલ મેં દી; ઉલફત ઇનસાં કી આબો ગુલ મેં દી. ૧૨ ઇશ્ક સે કોન હય બશર ખાલી; કર દીએ જીસને ઘર કે ઘર ખાલી. ૧૩ પડતે હૈં ઉસમેં જાન કે લાલે; ડાલતા હય જીગર મેં બુત

ખાવે. ૧૪ જો કે વાકીફ થે સબ કરીનો સે: ખાક
છનવાઈ ઉન હસીનો સે. ૧૫ ઉન્સે ઉન્કે દ રખના હય
યેઆ; ભાઈ મજનું સે કયા સુલુક કીયા. ૧૬ મોહ સે
કરને નહી દિયા ઉસને; મારે ચુન ચુન કે નવ જવાં
ઉસને. ૧૭ ઉસને જીસ્સે જરા તપાક કીયા: સબસે પે-
હલે ઉસે હલાક કીયા. ૧૮ આતીશે હી-જર સે ફેનાલા હ-
ય; આગ પાની મેં યેહ લગાના હય. ૧૯ માર ડાલા
તમામ ખોનેં કો; ઔર ખીલવા દીઆ હસીનોં કો. ૨૦
ખસમેં ડાલે ન કોઈ પીયા ઉસ કે; રહમ દીલ મેં નહીં
જરા ઉસ કે ૨૧ એક કીસ્સા ગરીબ લીખતા હું; દાસ-
તાને અજીબ લીખતા હું. ૨૨ તાજેહ ઈસ તરેહ કી હી-
કાયત હય; સુનને વાલું કો જીસ્સે હયરત હય. ૨૩ જીસ
મોહોલ્લે મેં થા હમારા ઘર; વહીં રેહતે થે એક સો-
દાગર. ૨૪ મર્દ અશરાફ રાહએ દૌલત: તાજરોં મેં
કમાલ ઈજત ૨૫ ગમ નથા કુછ ફીરાગ બાલીસે:
થે ખોદીન ખાનદાન આલીસે ૨૬ એક દુખતર થી ઉ-
નકી માહ જબીં શાદી ઉનકી નહીં હુઈથી કહીં ૨૭
નાઝી રખતી નથી યો સુરત મે; ગેરતે હુર થી હકી-
કત મેં. ૨૮ સબ્જ નખ્મે ગુયે જવાની થા; હુસ્ન
યુસુફ ફક્ત કહાની થા. ૨૯ ઈસ સિનો સાલ પે કમાલ
ખલીક; આલ દાર ઈનતીહા કી નસના લીક. ૩૦ ચ-
શ્મ બદદૂર યોહ હસીં આખેં; રશ્કે આહુ મે ગીઝાલ ચીં

આંખેં. ૩૧ થા જો માં બાપકો નજર કા ડર; આંખ
ભર કર ન દેખતે થે ઉધર. ૩૨ થી જમાને મેં બે
અદીલો નઝીર; ખુશ ગુલુ ખુશ જમાલ ખુશ તકરીર ૩૩
થા ન ઉસ શેહર મે જવાબ ઉસકા; હુરેન ભાખોં મેં
ઇનતીખાબ ઉસકા. ૩૪ શેર ગોઈ સે ઓક રેહતા થા;
લીખને પડને કા શોક રેહતા થા. ૩૫ રૂખ પે ગેસુ કી
લેહર આફત થી; જો અદા ઉસકી થી કયામત થી. ૩૬
થા યે ઉસ ગુલ કા જામએ જેબ બદન; સાદી પોશાક
મેં થી સો જોબન. ૩૭ સારા ઘર ઉસ પે રેહતા થા
કુરબાન; રૂહ ગર માં કી થી તો બાપકી જાન. ૩૮
ચશ્મ કા નુર દીલ કા ચેન થી વોહ; રાહતે જાન વા-
લેદેન થી વોહ. ૩૯ એક દીન ચર્ખ પે જો અબર આ-
યા; કુચ અંધેર સા ચો તરફ છાયા. ૪૦ ખુલ ગયા
જબ બરસ કે વોહ બાદલ; ફેસ તબ આસમાં પે આ-
ઈ નીકલ. ૪૧ દીલ મેરા ખેડે ખેડે ઘબરાયા. ફેર ક-
કરને કો બામ પર આયા. ૪૨ ખાફકાં દીલ કા જો
ખેહેલને લગા; ઇસ તરફ ઉસ તરફ ટેહેલને લગા ૪૩
દેખા એક સિમ્ત જો ઉઠા કે નજર; સામનેથી વો દુ-
ખ્ત સોદાગર. ૪૪ સાથ હમ જોલીઓ ભી થીં દોચાર;
દેખતી થી વોહ આસમાંકી બહાર. ૪૫ બામ સે કુછ
ઉતરતી જાતી થીં; ચોહલેં આપસ મેં કરતી જાતીં
થીં. ૪૬ રેહ ગઈ જબ અકેલી વોહ ગુલરૂ; નાગરાં

સેર હો હુઈ દુર સુ. ૪૭ હુઈ મેરી જો ઉસકી ચાર ની-
ગાહ; મોહ સે બે સાખ્તા નીકલ ગઈ આહ. ૪૮
હાલ દીલ કા નહીં કહા જાતા; ખુબ સંભલા નહીં ગ-
શ આ જાતા ૪૯ ન હુવા ગો કલામ ફીઆ બેન; રૂ-
હ કાલીબ મેં હુ ગઈ બેચેન. ૫૦ તીર ઉલફત જો
થા લગા કારી: અશ્ક બે સાખ્તા હુવે જારી. ૫૧ સા-
મને વોહ ખડી થી માહ મુનીર; ચુપ ખડા થા મેં
સુરતે તસવીર. ૫૨ તાબ નજારા ઈતની લા ન સકા;
કે ઈશારે સે ભી બુલા ન શકા. ૫૩ દેખતા ઉસ કો બા-
ર બાર થા મેં; મહુવે હુસ્ને જમાલે યાર થા મેં ૫૪
ગો મેં રોકે હુવે હુબાર રહા; દીલ પે લેકીન ન અખ-
ત્યાર રહા. ૫૫ ઈસી સુરત સે હો ગઈ જબ શામ;
લાઈ પાસ ઉનકે એક કનીજ પયામ. ૫૬ બેઠે નાહક ભી
ડોલે ખાતે હું; અમ્મા જાન આપકી બુલાતે હૈં. ૫૭
ગેસુ રૂખ પર હવા સે હીલતે હૈં; ચલીએ અબ દોનોં
વક્ત મીલતે હૈ. ૫૮ સુનકે લોંડી કે મોહ સે યેહ પે-
ગામ; ગઈ કોઠે કે નીચે વોહ ગુલફામ. ૫૯ ઉસકા જ-
લવા ન જબ નજર આયા; મેં ભી રોતા હુવા ઉતર
આયા ૬૦ શામ સે ફીર સહર કી મર મર કે; શબ
વો કાટી ખુદા ખુદા કરકે. ૬૧ પડ ગયા ગમ સે દીલ
મેં નાસુર; ચેડી ઉસ દીન સે પડ ગયા દસ્તુર. ૬૨
દીન મેં સો બાર બામ પે જાના; દેખના ભાલના સ-

સે આના. ૬૩ જબ ન દેખા વહાં પે વો ગુલરૂ; ફર્તે
ગમ સે નીકલ પડે આંસુ. ૬૪ લાખ ચાહા ન હો શ-
કા દીલ સબ્ત; પરંય તસકી હુઈ યેહ આમદ રફ્ત. ૬૫
ગુજરે કુછ દીન જો રંજ કે મારે; જર્દ રૂખસાર હો
ગયે સારે. ૬૬ હો ગઈ ફીર તો અયસી હાલત ઝાર;
જેસે બરસોં કા હો કોઈ બીમાર. ૬૭ દીલ કો થી ગ-
મ સે ખુદ ફરામોસી; લગ ગઈ લબ પે મોહર ખામો-
શી. ૬૮ ન રહા દીલ કો જબ્ત કા યારા; સર જહાં
પાયા ધડ સે દે મારા. ૬૯ રંજ લાખું તરેહ કે સેહતે
થે; લબ પે ખામોશ અશ્ક બેહતે થે. ૭૦ હીજ્ર સે ગે
ર હો ગઈ હાલત; ગમ સે બિલ્કુલ બદલ ગઇ સુ-
રત. ૭૧ હુવા હેરાન અપના બેગાના; જીસને દેખા
મુઝ ન પેહચાના. ૭૨ દેખે મા બાપ ને જો યેહ અ
હાજ; રૂહ કાલીબ સે કર ગઈ પરવાજ. ૭૩ પુછા ન મુઝ
સે યે ક્યા હય હાલ તેરા; કીસ તરફ હય લગા ખયા
લ તેરા. ૭૪ સચ બતા દે કે ધ્યાન કીસ કા હય; દીલ
મેં ગમ મેરી જાન કીસ કા હય. ૭૫ રંજ કીસ
શોલે રૂ કે ખાતે હો; શમે કી તરેહ પીઘલે જાતે હો. ૭૬
જર્દ ચેહરા હય અગરવાં કી તરેહ; ટુકડે પોશાક હય
કેતાં કી તરેહ. ૭૭ કોનસી માહરૂ પે મરતે હો; સચ
કહો કીસ કો પ્યાર કરતે હો. ૭૮ યેહ કહો મેહ જબીં
મીલા હય કોન; તુમકો અયસા હસીં મીલા હય કો-

ન. ૭૯ ખાતે હો પીતે હો ન સોતે હો; રોજ ઉઠ ઉઠ
કે શબ કો રોતે હો. ૮૦ નહીં માલુમ કોન હય વોહ
છીનાલ; કર દીયા મેરે લાલ કા યેહ હાલ. ૮૧ મેરે
બચ્ચે કી જો કુદાએ જાન; સાત બાર ઉસ કો મેં કુ-
રૂ કુરબાન. ૮૨ અલ્લાહ અમોં સે હમ તો પઊં પાલે;
આપ આફ્રત મેં દીલ કો પઊં ડાલેં ૮૩ તેરે પીછે કી
તરબ સબ અવકાત; દીન કો દીન સમઝ ઓર ન રા-
ત કો રાત. ૮૪ પાલા કીસ કીસ તરેહ તુમેં જાની;
કોન મનાત થી જો નહીં માની ૮૫ રોશની મસજીદાં
મેં કરતે થેં; જાકે દરગાહ ચોકી ભરતે થે. ૮૬ અબ
જો નામે ખુદા જવાન હુવે; અપસે મુખતાર મેરી જા-
ન હુવે. ૮૭ હાં મીયાં સચ હય યેહ ખુદા કી શાન; તુ-
મ કરો જાન ગુમ કર હલકાન. ૮૮ હમતો પઊં ફુંક
ફુંક રખ્ખેં કદમ; આપ દેતે ફીર હરેક પે દમ. ૮૯
હમ યહાં રંજો ગમ મે રોતે હેં; આપ ગેરાં પે જાન
ખાતે હેં ૯૦ પઊં મીઠાઓગે જાનકર હમકો; થી ન ઈ-
સ રોજ કી ખબર હમકો. ૯૧ દેખતી હું જો તેરા હાલ
જીબું; ખુશ્ક હોતા હય મેરે જીસ્મ કા ખું ૯૨ પઊં તો
બરબાદ તું શબાબ ન કર; મટ્ટી માં બાપ કી ખરાબ ન
કર. ૯૩ કુદરતી કેહ હમ સે અપને કલબ કા હાલ; કી-
સકા આયા હય તુમકો હુસ્નો જમાલ ૯૪ દીલ હુવા
તેરા શેફ્તા કીસકા; સચ બતા હય ફરેફ્તા કીસકા ૯૫

જેસા દો દીન મેં જી નીઢાલ હુવા; દાઈ બંદી કા યેહ
બુરા હાલ હુવા ૯૬ આઇના તો ઉઠા કે દેખ જરા સુરતે મ-
શા દોહી દીન મેં મોંહ કેસા. ૯૭ ભુખ ન ખાને કી હુપ
ન પીને કી; કોનસી ફીર ઉમેદ જીનેકી. ૯૮ કીસકી ઉ-
લફત મેં હુપ યેહ હાલ કીયા; કુછ ન માં બાપ કા
ખયાલ કીયા. ૯૯ દીલ પે ગુજરા હુપ ક્યા મલાલ તો
કેહ; મોંહ સે નાશુદ ની અપના હાલ તો કેહ ૧૦૦
પડી હી તું હો ગયા ગર સોદાઈ; દુર પોહચેગી ઉસકી
રૂસવાઈ. ૧૦૧ અપસે દીવાને સે બીડેગા કોન; શાદી
ઓર બ્યાહ ફીર કરેગા કોન. ૧૦૨ કરદીયા કીસને અ-
યસા આવારા: કે નહી બનતા અબ કોઈ ચારા. ૧૦૩
આગે તો યેહ નથા તેરા દસ્તુર; કીસસે સીખા તું ઇસ
તરેહ કે ઉમુર. ૧૦૪ મેરે તો દેખકર ગએ અવસાન;
બોલી મજનું કે જુને કાટે કાન. ૧૦૫ બાતે યેહ વાલદેન
કી સુનકર; ઓર એક કલબ પે લગા નસતર. ૧૦૬
શર્મ કે મારે મોંહ કો ઢાંપ લીયા; કુછ ન માં બાપ કો
જવાબ દીયા. ૧૦૭ ગુજરા યહાં તક તો યેહ હમારા
હાલ; અબ બયાં ઉન કા હોતા હુપ એહવાલ. ૧૦૮
મેં તો બાએકુપે થા ઇશ્ક કા તીર; પર હુઈ ઉનકે દી-
લ પે ભી તાસીર. ૧૦૯ લીલકે આંખોં કે દોનોં યેમા-
ને; દીલ લગા આપ હી આપ ધબરા ને ૧૧૦ આ-
તીશે ઇશ્ક સે ઉઠા જો ધુવાં; બાતોં બાતોં મેં બઢ ગ-

એ ખફકાં. ૧૧૧ ગોશ ફરીયાદ કદમ સુનને લગે; બુ-
દ બખુદ હાથ પાઊં ધુનને લગે. ૧૧૨ દર્દ ગમ દીલ કો
આ ગયા જો પસંદ; સોના રાતોં કો હો ગયા સોગંદ.
૧૧૩ બેહુર ઉલફત ઉસે દીખાને લગી; એક ઉલઝન સી
દીલ કો હોને લગી. ૧૧૪ ઘટને તાકત લગી રોજ બ-
રોજ; આતીશે હીજ્ર હો ગઈ દીલ સોજ. ૧૧૫ દાગ
જઊં જઊં જીગર કે જલતે થે; અશ્ક ગર્મ આંખ સે
નીકલતે થે. ૧૧૬ ગર્મનાલે થે લબ પે આહે સર્દ; દી-
લ મેં હોતા થા મીઠા મીઠા દર્દ. ૧૧૭ યઊં તડપતા થા
ઉસકે સીનેમેં દીલ; જીસ તરેહ લોટે તાઈરે બીસમીલ.
૧૧૮ હો ગઈ જબ કમાલ હાલત જાર; શબ કો રે-
હને લગા ઉસે ભી બુખાર. ૧૧૯ સચ હય કીસ તરેહ
જી ઉદાસ નહો; કોઈ હમ રાઝ ભી જો પાસ ન હો.
૧૨૦ ન રુકા ઉસકે રોકે સે દીલે જાર; જીમેં બાકી રહા
ન સબ્રો કરાર. ૧૨૧ લીખને પડને સે થા જો ઉસકો ઝૌ-
ક; સોચકર દીલમેં એક લીખા ખતે શૌક. ૧૨૨ ભે-
જા મુઝ કો વોહ બે ખતર નામા; ડર સે લીખ્ખા મ-
ગર ન સરનામા. ૧૨૩ એક મામા ને આકે ચુપકે સે;
ખત દીયા ઉનકા હાથ મેં મેરે. ૧૨૪ ખોલકર મેંને જો
ઉસે દેખા; કુછ અજબ દર્દ સે વોહ લીખ્ખાથા. ૧૨૫
હો વોહ માલુમ તુમકો બાદ સલામ; ગમે ફુરકત સે દી-
લ હે બે આરામ. ૧૨૬ અપને કોઠે પે તું નહી આતા;

દીલ હમારા બાહોત હે ઘબરાતા. ૧૨૭ શીકબ દીખલાદે
કીસીપા કે લીએ; બામ પર આ જરા ખુદા કે લીયે.
૧૨૮ ઇસ મોહોબ્બત પે હો ખુદા કી માર; જીસને પણ
કર દીયા મુંઝે લાચાર ૧૨૯ સારે ઉલફત ને ખો દીએ
અવસાન; વર ન ચેહ કેહતી મેં ખુદા કી શાન. ૧૩૦
અબ કોઇ ઉસમેં કયા દલીલ કરે; જીસકો ચાહે ખુદા
જલીલ કરે. ૧૩૧ પદ કે મેને લીખા ચેહ ઉનકો જવાબ
કયા લીખું તુમ કો અપના હાલ ખરાબ. ૧૩૨ બન
ગઇ અબની જાન પર મેરી; ખુબ લીઆપ ને ખબર
મેરી. ૧૩૩ હીજ્ર મેં મર કે જીન્દગાની કી; અબ
ભી પુછા તો મેહેરબાની કી. ૧૩૪ જબ સે દેખા હય
આપ કા દીદાર; દીલ સે જાતા રહા હે સબ્ર કરાર.
૧૩૫ રોજ, તપ સે બુખાર રેહતા હય; શર પર એક
જીન સવાર રેહતા હય. ૧૩૬ તેરે કદમોં કી હું કસમ
ખાતા; હોશ દો દો પેહેર નહી આતા. ૧૩૭ પુછતા
હે જો કોઇ આકર હાલ; ઓર હોતા હે મેરે દીલ કો
મલાલ. ૧૩૮ કહું કીસ કીસ સે ઇસ કહાની કો; આગ
લગ જાય ઇસ જવાની કો. ૧૩૯ હો ગઇ હય કુછ
અપસી તાકત તાક; ઉઠ નહીં સકતા બાર રંજ ફીરાક.
૧૪૦ દીલ કે પાની નહીં પીયા જાતા; વર ન હુકમ
આપ કા બજા લાતા. ૧૪૧ પાતા તાકત જો તાલીબ
દીદાર; બામ પર આપ આતા સો સો બાર. ૧૪૨

પોહચા જીસ વક્ત સે તેરા મકતુબ; જીનદગી કા બંધા હય કુછ અસલુબ. ૧૪૩ રંજ રાહત સે ગર બદલ જાએ; ક્યા અજબ હય જો દીલ સંભલ જાએ. ૧૪૪ પેશ કદમી જો તુમને કી મેરે સાથ; ઉસમેં જીદઅત કી કૅાનસી હય બાત. ૧૪૫ નહી કુછ ઉસમે આપ કા હય કુસુર; મેરી ઉલફત કા યેહ અસર હય હુજુર. ૧૪૬ ઈશ્ક કા હય મેરે અસર વલ્લાહ; વર ન તુમ લીખતી યેહ મઆઝલ્લાહ. ૧૪૭ તુમ તો વોહ લોગ હોતે હો જલ્લાદ; નહીં સુનતે કોઈ કરે ફરીયાદ. ૧૪૮ હો બલા સે કીસી કા હાલ બુરા; કોઈ મર જાય તુમકો ક્યા પરવા. ૧૪૯ નહી મુમકીન તુમારા બલ જાએ; દમ ભી આશક કા ગર નીકલ જાએ. ૧૫૦ અબ મેં લીખતા હું આપ કો યેહ હુજુર; વસ્લ કી ફીક્ર ચાહીયે હય જુરૂર. ૧૫૧ ઉસમેં ગફ્લત કી તુને ગર અય માહ; હાલ હોગા મેરા કમાલ તબાહ. ૧૫૨ ગેર હય હીજ્ર સે મેરી હાલત; ગમ ઉઠાનેકી અબ નહીં તાકત. ૧૫૩ દીલપે આફત અજીબ આઈ હય; જાન બચ જાય તો ખુદાઈ હય. ૧૫૪ જાન કો કીસ ઘડી કરાર આયા; ગશ ને ફુરસત જો દી બુખાર આયા. ૧૫૫ તપીશે દીલને ગર કીયા હુશીયાર; યેહમ આને લગે હજાર હજાર. ૧૫૬ દીલ કી વેહશત ને ગર કીયા કુછ જોશ; વોહ ભી જાતે રહે જો આપ પે હોશ. ૧૫૭ આશાના દોસ્ત

આગએ જો હજુ; જીસને દેખા નીકલ પડે આંસુ. ૧૫૮
દર્દ પેહલુ કુછ અપસા સર મેં હુય; હરકત તક ભી
દરતે ગેર મેં હુય ૧૫૯ ઝુટ સમઝે ઉસે હુઝુર નહી;
જાન જાતી રહે તો દુર નહી. ૧૬૦ મર ગએ હમ તો
રંજ હરકત સે; પર ખબર કી ન અપની હાલતસે.
૧૬૧ અબ જો ભેજી યે આપને તેહરીર; યે હુય બા
જીમ કે પોડુ કરો તદબીર. ૧૬૨ સખ્તીયાં હીજર કી
બદલ જાએ; દીલ કી સબ હસરતેં નીકલ જાએ. ૧૬૩
દે કે ખત મેં ને યેહ કહા ઉસસે; જલ્દ ઈસકા જ
વાબ લા ઉસસે. ૧૬૪ પોંહચા જબ ઉન તલક મેરા
મકતુબ; હંસ કે બોલી કે વાહ વાહ ક્યા ખુબ. ૧૬૫
ફીર કીયા યેહ જવાબ મેં તેહરીર; કુછ કજા તો નહી
હુય દામનગીર. ૧૬૬ જીક ઈન બાતોં કા યહાં ક્યા થા
છોડને કો તેરે યેહ લીખ્ખા થા. ૧૬૭ અપસી બાતેં
થી કબ યહાં મનઝુર; થા ફકત તેરા ઈમતીહાં મનઝુર.
યેહ તો લીખે થે સબ હંસી કે કલામ; વર ન ઈન
બાતોં સે મુઝે ક્યા કામ. ૧૬૮ મુઝકો અપસી થી ક્યા
તેરી પરવા; બામ પર તુ બલા સે આકે ન આ.
૧૭૦ બાત થી યેહ કમાલ અકલ સે દુર; ઝુટ લીખને
પે હો ગએ મગરૂર ૧૭૧ તુમ પે મેં મરની ક્યા કયામત
થી ક્યા મેરે દુશમનોં કી શામતથી. ૧૭૨ મેરી જાનિબ
કો યેહ ગુમાં કીયા ખુબ; ઝુટ જમ જમ સે હુયે

બાહોત મરગુબ. ૧૭૩ વેહ ન સમઝા કે માજરા કયા
હેય; પણ ભી કોઈ કીસી કો લીખતા હેય; ૧૭૪ કાલા
દાના જરા ઉતરવા લો; રાઈ બુન ઇસ સમઝ પે કર
ડાલો. ૧૭૫ તુઝ પે મરતે ભી ગર મેરે બદખ્વાહ; પણ
ન લીખતે કભી મઆજલ્લાહ. ૧૭૬ જાન પા પોશ સે
નીકલ જાતી; પર તબીઅત ન પણ બહલ જાતી. ૧૭૭
અપરી બાતોં મેં હોના હેય બદનામ; અબ ન લીખ
વેગા ઇસ તરેહ કે કલામ. ૧૭૮ રંજ આ જાતા હેય
ઇસી કદ સે ન બઢે આદમી કભી હદ સે. ૧૭૯ કયા
સમઝ કર લીખા! થા વેહ મજમું; અચ્છી હોતી નહીં
હે બનતી હું. ૧૮૦ છુ મેં ઠાની હેય કયા બતાવો તો;
બાનગી કસ્બો કોઈ સમઝે હો. ૧૮૧ માલજાદી નહીં
પહાં જોઈ; જો કરે તુમસે ભર મીયાં જોઈ. ૧૮૨ દેખ
તે હરીર ફૂલ લાએ આપ; ખુબ જલદી મજે મેં
આએ આપ ૧૮૩ તાલિબ વસ્લ જો હુવે હમસે; હેયગા
સાદા મીજાજ જમ જમ સે ૧૮૪ રહી કુછ રોજ તો
ચેડી તે હરીર; ફીર મુવા ફીક હુઈ મેરી તકદીર. ૧૮૫
હુવે ઉસ ગુલ સે વસ્લ કે ઇકરાર; ઉઠ ગઈ દરમયાં
સે સબ તકરાર; ૧૮૬ જો કહા થા અદા કીયા ઉસને;
વાયદા એક દીન વફા કીયા ઉસને. ૧૮૭ રાત ભર મેરે
ઘર મેં રેહ કે ગઈ; સુબ્હ કે વખ્ત ફીર વેહ કેહ કે
ગઈ. ૧૮૮ બાત ઇસ દમ કી યાદ રખોગે ગા; એક

દીન વોહ મજા ભી ચખીયે ગા ૧૮૯ પીગડુંગી જબ
ન કુછ બન આએગી; આપકે પીછે જાન જાએગી. ૧૯૦
પ્યાર કરતી વો થી જો ગેરતે હુર; રખા મીજને કા
ઉસને યેહ દસતુર. ૧૯૧ પંજશુંબે કો જાતી થી દરગાહ;
વહાં સે આતી થી મેરે ઘર વોહ માહ. ૧૯૨ એશ હોને
લગે મેરે ઉન કે; ગેર જલને લગે યેહ સુન સુન કે.
૧૯૩ ઈત્તીફાક અયસા ફીર હુવા નાગાહ; દો મહીને
તલક ન આઈ વોહ માહ ૧૯૪ કીતા સબ હો ગએ
પયામો સલામ; ન રહી શીકલ રાહતો આરામ. ૧૯૫
તબ કો હો ગઈ પરેશાની; અકલ કો થી અજબ હેરાની.
૧૯૬ દીલકો તશવીશ થી યેહ હદ સે જીયાદ; દફઅતન
પડ ગઈ યે કયા ઉફતાદ ૧૯૭ થી ન મુઝસે યહા કીસી
સે લાગ; કીસને ઈસ તરેહ કી લગા દી આગ. ૧૯૮
દીલમેં કીસ ને યેહ ઉસકે બલ ડાલા: જો મેરે એશ
મેં ખલલ ડાલા. ૧૯૯ કુછ તો અયસા હુવા હય અ
ફસાના; જો યહાં તક ન હો સકા આના. ૨૦૦
નહીં માલુમ કયા પડી ઉફતાદ; જો ફરા મોશ કી હમારી
યાદ. ૨૦૧ કોન અયસા હય જાય ઘર ઉસ કે; કીસકો
બેગ્નું મકાન પર ઉસકે, ૨૦૨ કયું ન બેજાર હું મે જીને
સે નહી દેખા હય દો મહીને સે. ૨૦૩ જાન આંખુ મેં
ખીંચ કે આઈ હય; અબ નહીં તાકતે જુદાઈ હય.
૨૦૪ કરલીયા હો સકા જહાં તક સબ્ર; અબ કહો દીલ

કરે કહાં તક સબ્ર. ૨૦૫ દો મહીને ન રેહે જયબ ગુલકો
એન કીસ તરેહ આએ બુલબુલ કો. ૨૦૬ રાત કીસ
તરેહ ફીર ગુજારી જાય; કીસ તરેહ દીલ કી બે કરારી
જાય. ૨૦૭ તપ કીસ તરેહ ફીર બેહેલ જાએ; જીસમ
સે રૂહ જયબ નીકલ જાએ. ૨૦૮ આઇ નયસંદી ઇતને
મેં નાગાહ; ઇસ બહાને સે આઇ વોહ દરગાહ. ૨૦૯
બસકે મરતી થી નામ પર મેરે; છુપ કે આઇ વહાં
સે ઘર મેરે. ૨૧૦ થી ન ફુરસત જો અશ્ક બારી સે;
ઉતરી રોતી હુઇ સવારી સે ૨૧૧ ફીર લપટ કે મેરે
ગલે એક બાર; હાલ કરને લગી વો પઊં ઇજહાર.
૨૧૨ અકરૂબા મેરે હો ગએ આગાહ; તુમસે મીલને
કી અબ નહીં કોઇ રાહ. ૨૧૩ મશવરે યેહ હૂવે હેં
આપસ મેં ભેજતે હેં મુઝે બનારસ મેં. ૨૧૪ વોહ
છુટે હમસે જીસકો પ્યાર કરે; જયબ ક્યું કર ન ઇખ-
તયાર કરે. ૨૧૫ ગો ઠીકાને નહીં યે હોશો હવાસ; પર
યેહ કેહને કો આઇ હું તેરે પાસ. ૨૧૬ જાય ઇબરત
સરાએ ફાની હય; મોરદે મર્ગ નવ જવાની હય. ૨૧૭
ઊંચે ઊંચે મકાન થે જીનકે; આજ વોહ તંગ ગોર
મેં હેં પડે. ૨૧૮ કલ જહાં પર શગોફએ ગુલ થે; આજ
દેખા તો ખાર બીલ કુલ થે. ૨૧૯ જીસ ચમન મેં થા
બુલ બુલું કા હુજુમ; આજ ઉસ જા હય આશીયાન
એ બુમ. ૨૨૦ બાન કલ કી હય નવ જવાન થે જો;

સાહેબ નોબતો નીશાન થે જો. ૨૨૧ આજ ખુદ હૈં
ન હય મકાં બાકી; નામ કો ભી નહીં નીસાં બાકી.
૨૨૨ ગેરતે હુર મેહ જીપ્યાં ન રહે; હૈં મકાં ગર વો
તો મકીં ન રહે. ૨૨૩ જો કે થે બાદશાહે હફ્ત અકલીમ;
હુવે જાજા કે નેર બાક મુકીમ ૨૨૪ કોઇ લેતા ભી
અબ નહીં હય નામ; કૌનસી ગોર મેં ગયા બેહ-
રામ. ૨૨૫ અબ ન રૂસતમ ન શામ બાકી હય; એક
ઝુફ્ત નામ હી નામ બાકી હય. ૨૨૬ કજ જો રખતે
થે અપને ફર્કે પે તાજ; આજ હૈં ફા તહા કો બોહ
મોહતાજ. ૨૨૭ થે જો ખુદ સર જહાન મેં મશહુર;
બાક મેં મીલ ગયા સબ ઉનકા ગુરૂર. ૨૨૮ ઇત્ર
મટી કા જો ન મલતે થે; ન કભી ધુપ મેં નીકલતે
થે. ૨૨૯ ગરદીશો ચર્ખ સે હલાક હુવે; બસ આં તક
ભી ઉન કે બાક હુવે ૨૩૦ થે જો મશહુર કયસરો ઝુફ્ર
બાકી ઉનકા નહીં નીશાને કુબુર ૨૩૧ તાજ મેં જીન
કે ટકતે થે ગય હર; ઠોકરે બાતે હૈ વોહ કાસએ સર.
૨૩૨ ૨૯ક ઝુતુફ જો થે જહાં મે હસીં; બા ગએ
ઉન કો આસમાનો ઝમીં ૨૩૩ હર ઘડી મન કલબ
જમાના હય; યેહી દુનીયા કા કારખાના હય. ૨૩૪
હય ન શીરીં, ન જોહકુન કા પતા; ન કીસી જા હય
નલ દમન કા પતા ૨૩૫ બોએ ઉલફત તમામ ફેલી
હય; બાકી અબ કેસ હય ન લેલી હય ૨૩૬ સુબેહ

કો નાદાંને ખુશ ઈલહાન; પઢને કો कुछ मन अ-
ल्पहा फान. ૨૩૭ મોત સે કીસ કો રીશ્તગારી હય; આજ
વોહ કલ હમારી બારી હય. ૨૩૮ જીન્દગી પે સીબાત
હય ઈસમેં; મોત અપને હયાત હય ઈસમેં ૨૩૯ હમ
ભી ગર જાન દે દેં ખાકે સુમ; તુમ ન રોના હમારે
સર કી કસમ. ૨૪૦ દીલ કો હમ જેલોયાં મેં બેહલાના;
આ મેરી કબ્ર પે ચલે આના. ૨૪૧ જાકે રેહના ન ઈસ
મકાન સે દુર; હમ જો મર જાય તેરે જાન સે દુર.
૨૪૨ રૂહ ભટકેગી ગર ન પાએગી; ઢુંડને કીસ તરફ
કો જાએગી. ૨૪૩ રોકે રેહના બોહોત તબીયત કો યાદ
રખના મેરી વસીયત કો. ૨૪૪ જબ્ત કરના અગર
મલાલ રહે; મેરી રૂસવાઈ કા ખયાલ રહે ૨૪૫ મેરે મરને
કી જબ ખબર પાના; પઊં ન દોડે હુવે ચલે આના ૨૪૬
જમે હોલેં સબ અકરૂબા જીસદમ; રખના ઉસ વક્ત
તુમ વહાં પે કદમ. ૨૪૭ કહે દેતી હું જી ન ખોના તુમ;
સાથ તાબુત કે ન રોના તુમ ૨૪૮ હોં ગએ તુમ અગર
એ સોદાઈ; દુર પોહચેગી મેરી રૂસવાઈ ૨૪૯ લાખ તુ-
મ કુછ કહો ન માનેંગે; લોગ આશક હમારા જાનેંગે
૨૫૦ તાને જન હોંગે સબ ગરીબો અમીર; કબ્ર પે બે-
ઠના ન હોકે ફકીર ૨૫૧ સામના હો હજાર આફત કા;
પાસ રખના હમારી ઈજ્જત કા. ૨૫૨ જબ જનાજા
મેરા અજીજ ઉઠાય; આપ પીટે વહાં ન અશ્ક બહાય.

૨૫૩ મેરી મીન્નત પે ધ્યાન રખ્ખીયેગા; બંદ અપની
જબાં કો રખ્ખીયેગા. ૨૫૪ તજકીરા કુછ ન કીજીયેગા
મેરા; નામ મોંહ સે ન લીજીયેગા મેરા. ૨૫૫ અશ્ક
આંખોં સે મત બહાઈયેગા; સાથે ગેરોં કી તરેહ જાઈ-
યેગા. ૨૫૬ આપ કાંધા ન દીજીયેગા મુઝે; સબ મેં રૂ-
સવા ન કીજીયેગા મુઝે. ૨૫૭ રંગ દીલકે બદલ ન જા-
ય કહીં; મોંહ સે નાલે નીકલ ન જાય કહીં. ૨૫૮
સાથ ચલના ન સરકે બાલ ખુલે; તા કીસી શખ્સ
પર ન હાલ ખુલે. ૨૫૯ હુવે આતીશ કે હૈં ચેહ પર
કાલે; તાડ જાતે હૈં તાડને વાલે. ૨૬૦ હો બયાં ગર
કીસી જગેહ મેરા હાલ; ઘુમ ન કરના કુછ ઉસ તરફ
કો ખયાલ. ૨૬૧ જીક સુનકર મેરા ન રો દેના; મેરી
ઇજ્જત ન પણી ડીબો દેના. ૨૬૨ રંજ ફુરકત મેરા ઉઠા
લેના; જી કીસી ઓર જા લગા લેના. ૨૬૩ હોગા
કુછ મેરી યાદ સે ન હુસુલ; દીલ કો કર લેના ઓર
સે મસગુલ. ૨૬૪ રંજ કરના ન મેરા મેં કુરબાન;
સુન તો ગર અપની જાન હય તો જહાન. ૨૬૫ હૈ ન
ઉસકો ખુદા કભી કોઈ દર્દ; હોતા નાઝુક કમાલ હય
દીલે મર્દ. ૨૬૬ દીલ મેં કુઢના ન મુઝસે છુટ કે તું;
જાન દેના ન ઘુંટ ઘુંટ કે તુ. ૨૬૭ આકે રો લેના મેરી
કબ્ર કે પાસ; તા નીકલ જાય તેરે દીલ કી ભુડાસ. ૨૬૮
આંસુ ચુપકે સે દો બહા લેના; કબ્ર મેરી ગલે લગા

બેના. ૨૬૯ અગર આ જાય કુછ તબીયત પર; પઢના
કુરાન મેરી તુરબત પર. ૨૭૦ ગુનચએ દીલ મેરા ખીલા
જાના; ફુલ તુરબત પે દો ચઢા જાના. ૨૭૧ રોકે કરેના
ન અપના હાલ જીયું; પઊં ન હો જાવે દુશ્મનોં કા
ખું. ૨૭૨ દખીયે કીસ તરેહ પડેગી કલ; સખ્ત હોતી
હય મંજલે અવ્વલ. ૨૭૩ મેરી મરકદ પે રોજ આના
તુમ; ફાતહા સે ન હાથ ઉઠાના તુમ. ૨૭૪ હય યેહ
હાસીલ સબ ઇતની બાતોં સે મટી દેના તુમ અપને
હાથોં સે. ૨૭૫ ઉમ્ર ભર કૌન કીસ કો રોતા હય; કૌન
સાહબ કીસી કા હોતા હય. ૨૭૬ કભી આ જાય ગર
હમારા ધ્યાન; જાનના હમ પે હો ગઈ કુરબાન. ૨૭૭
દીલ પે કુછ આને દીજીયો ન મલાલ; ખ્વાબ દેખાથા
કીજીયો યેહ ખયાલ. ૨૭૮ રંજો રાહત જહાં મેં તોઅમ
હય; કભી શાદી હય ઓર કભી ગમ હય. ૨૭૯ હય
કીસી જા પે જશ્ન શાનો પગાહ; હય કીસી જા સદાએ
નાલે વ આહ. ૨૮૦ મર્ગ કા કીસકો ઇન્તીજાર નહીં;
જીનદગી કા કુછ અયતીબાર નહીં. ૨૮૧ ફીર મુલાકાત
દેખેં હો કે ન હો; આજ દીલ ખોલ કર ગલે મીલ
લો. ૨૮૨ ખુબસા આજ દેખ ભાલ લો તુમ; દીલ કી
સબ હસરતેં નીકાલ લો તુમ. ૨૮૩ આપ અચ્છી તર-
રેહસે કરલો પ્યાર; કે નીકલ જાય કુછતો દીલ કા
બુખાર. ૨૮૪ દીલ મેં બાકી રહે ન કુછ અરમાન; ખુબ

મોલ લો ગલે સે મેં કુરબાન. ૨૮૫ હશ્ર તક હોગી
ફીર યેહ બાત કહાં; હમ કહાં તૂમ કહાં યેહ રાત કહાં
૨૮૬ કેહ લો સુન લો જો કુછ કે જી મે આય; ફીર
ખુદા જાને કયા નસીબ દીખાય. ૨૮૭ દીલકો અપને
કરો મકુલ નહીં; રોને ધોને સે કુછ હુસુલ નહીં ૨૮૮
હમકો ગાડે જો અપને હાલ કો કુડાય; હમકો હય હય
કરે જો અશ્ક બહાય. ૨૮૯ ઉમ્ર તુમ કો તો હય અભી
બેના; દીન બોહોત સે પડે હે રો લેના. ૨૯૦ બાહેં
દોનાં ગલે મે ડાલ લો આજ; જોજો અરમાન હો
નીકાલ લો આજ. ૨૯૧ ફીર ખુદા જાને કયા કુશીઅત
હય; ઇતની સોહબત બોહોત ગનીમત હય. ૨૯૨ કી
સકો કલ બેઠ કર કરોગે પ્યાર; કીસ કી લોગે બલાએં
તુમ હરબાર. ૨૯૩ કલ ગલે સે કીસે લગાયેગે પઊં
કીસે ગોદ મે બીઠાયેંગે ૨૯૪ હાલ કીસ કા સુનાયગી
આકર; કીસ કી આમા બુલાયગી આકર. ૨૯૫ હમતો
ઉઠતે હેં ઇસ મકાન સે કલ; અબતો જાતે હેં ઇસ
જહાન સે કલ. ૨૯૬ યાદ ઇતની તુજે દીલાતે જાયં;
પાન કલકે લીયે લગાતે જાયં. ૨૯૭ હો ચુકા આજ
જો કે થા હોના; કલ બસાઇંગે કાબ કા કોના ૨૯૮
ખાક મેં મીલતી હય યેહ સુરત એશ; ફીર કહાં હમ
કહાં યેહ સોહબત એશ. ૨૯૯ દેખ લો આજ હમ કો
જી ભર કે; કોઇ આતા નહીં હય ફીર મર કે. ૩૦૦

ખત્મ હોગઈ હય જીનદગાની આજ; ખાક મેં મીલ-
તા હય જવાના, આજ. ૩૦૧ ચુપ રહો કયું અબસ
બોં રોતે હો; મુફ્ત કાહે કો જાન ખોતે હો. ૩૦૨ અમ-
એ ઈસકો શબે બરાત કી રાત; હમ હેં એહમાં તુમારે
રાત કે રાત. ૩૦૩ ચેન દીલ કો ન આયગા તુજ બી-
ન અબકે બીછડે મીલીંગે હમ કે દીન. ૩૦૪ અબ
તુમઈતની દુઆ કરો મેરી જાન; હલ દી મુશકીલ ખુદા કરે
આસાન. ૩૦૫ ફુલ ઉડાયા ન જીનદગાની કા; ન ઓ-
લા કુછ મજા જવાની કા. ૩૦૬ દીલ મેં લેકર તુમારી
યાદ ચલે; બાગ આલમ સે ના મુરાદ ચલે. ૩૦૭ કે-
હતી હય બાર બાર હીમ્મતે ઈશ્ક; ચેહી હય મુફતજા-
યે ગેરતે ઈશ્ક. ૩૦૮ ચારપાઈ પે કોન પડ કે મરે; કો-
ન પડીં એડીયાં રગડ કે મરે. ૩૦૯ ઈશ્ક કા નામ કયું
ડીબો જાયે; આજ હી જાન કયું ન ખો જાયે. ૩૧૦
જબ તલક ચાંદ પે મદાર રહે; યે ફસાના ભી યા-
દગાર રહે. ૩૧૧ બોલી ઘબરા કે ફીર ઠેહેર મેરી જાન.
કુછ સુના ભી કે કયા બજા ઈસ આન. ૩૧૨ હસરતે
દીલ નગોડી બાકી હય; ઓર યહાં રાત થોડી બાકી હય.
૩૧૩ ગોદ મેં અપને ફીર બીઠાલો જાન; ફીર ગલેસે
હમેં લગાલો જાન. ૩૧૪ ડાલ દો ફીર ગલે મે હાથોં
કો; ફીર ગીલોરી ચબા કે મોંહ મેં દો. ૩૧૫ ફીર
કહાં હમ કહાં યેહ સોહબતયાર; કરલો ફીર હમ કો

બીચ બીચ કે પ્યાર. ૩૧૬ ફીર મેરે સર પે રખદે રાર
અપના; ગાલ પર ગાલ રખ દે ફીર અપના. ૩૧૭
ફીર ઈસી તરેહ મોહ સે મોહ કો મલો; ફીર વોહી
બાતેં પ્યાર કી કરલો: ૩૧૮ લેહેર ફીર ચડ રહી હય
ગાલું કી; બો સુંઘા દો તુમ અપને બાલું કી. ૩૧૯
ફીર હમ ઉઠને લગેં બીઠાલો તુમ; ફીર બીગડ જાય
હમ મનાલો તુમ. ૩૨૦ ફીર લબોં કો ચબા કે બાત
કરો; ફીર જરા મુસકરા કે બાત કરો ૩૨૧ ફીર બલાયેં
તુમારી યાર લે હમ; આવ ફીર સર સે શર ઉતાર
લેં હમ. ૩૨૨ રો ન ઇસ તરેહ સે તુ જારો કીતાર;
દુશમનોં કો કહીં ચઢે ન બુખાર. ૩૨૩ આપ અચ્છે
ભલે બીછડ જાયેં; ઔર લેને કે દેને પડ જાયેં. ૩૨૪
કાટ લે કોઈ ધડસે સર મેરા; બાલ બીકા નહો મગર
તેરા. ૩૨૫ મેં દીલો જાં સે હું ફીદા તેરી; લે કે મર
જાઊં મેં બલા તેરી. ૩૨૬ અબ તું ક્યું ઠંડી સાંસે
ભરતા હય; ક્યું મેરે દીલ કો ટુકડે કરતા હય. ૩૨૭
મેં અભી તો નહીં ગઈ હું મર; ક્યું સુજાઈ હેં આંખે
રો રો કર. ૩૨૮ ઇસ કદર હો રહા હય ક્યું ગમગીં;
ક્યું મીટાતા હય અપની જાન હજી. ૩૨૯ કર ન રોસે
કે અપના હાલ જીબું; અરે જાલમ ગ બો તો જીતી
હું. ૩૩૦ અશ્ક બેહતે હેં ના ગવાર તેરે; તુ ન રો
હો ગઈ નીસાર તેરે. ૩૩૧ અયસે ફીરસે હજાર હોતે

હૈ; પણી કહીં મરદુવે ભી રોતે હૈં. ૩૩૨ પણીનો આંસુ
ન તું બહા અપને; દીલ કો મજબુત રખ જરા અપને.
૩૩૩ રંજ સે મેરે કુછ ઉદાસ ન હો; પણી તો લીલ્લાહ
બદ હવાસ ન હો. ૩૩૪ તુમ તો ઇતને મેં હો ગએ
રંજુર; થક ગએ ઔર અભી હય મંઝીલ દુર. ૩૩૫
ઇસી ગમ ને તો મુઝ કો મારા હય; સદમા તેરા નહીં
ગવારા હય. ૩૩૬ અપને મરને કા કુછ નહી હય ગમ;
દીલ મેં મેરે ફકત હય ઇસકા ગમ. ૩૩૭ જાન હુમને
તો ઇસ તરેહ ખોઇ; કૌન તેરી કરેગા દીલ જોઇ.
૩૩૮ આકે સમજાયગા બુઝાયગા કૌન; ઇસ તરેહ સે
ગલે લગાયગા કૌન. ૩૩૯ કૌન રોકેગા ઇસ તબીયત કો;
કીસસે કેહ જાઉં ઇસ વસીયત કો. ૩૪૦ ગોકે બેજા તેરા
હીરાસ નહીં; કોઇ દીલ સોજ ભી તો પાસ નહીં.
૩૪૧ મેં કહાં હું જો સાથ દું તેરા; હાથ મેં કીસકે
હાથ દું તેરા. ૩૪૨ પઉ તસ લી તેરી કરેગા કૌન; મેરી
સુરત ભલા મરેગા કૌન. ૩૪૩ જી લગેગા ન સાથ મેં
ઇસકા; દીલ લીએ રેહના હાથ મેં ઇસકા. ૩૪૪ પર
મેં અબ ઉસકો કયા કહું કમ બખ્ત; આસમાં દુર હય
જમીં હય સખ્ત ૩૪૫ ગો કે ઉકબા મેં રૂ સીયાહ
ચલી; મગર અપને સે મેં નીબાહ ચલી. ૩૪૬ જી કો
તુમ પર ફીદા કીયા મેં ને; હક વફા કા વફા કીયા
મેંને. ૩૪૭ ખાલી ફીર જાનકું પે મારકે હાથ નહી

માલુમ અબ હય કીતની રાત. ૩૪૮ જો જો ઘડીયાલ વહાં બજાતા હય; જી મેરા સનસનાયા જાતા હય. ૩૪૯ પડી તો કોઈ ન દર્દ ગમ મેં કુઢે; ફુલે જાતે હેં હાથ પાઉં મેરે. ૩૫૦ કુછ અજબ હો રહા હે જાન કા તોર; કેહતી કુછ હું નીકલતા હય કુછ ઓર. ૩૫૧ આંસુ આંખો મેં ભર ભર આતે હેં; દસ્તો પા સારે થરથરાતે હેં. ૩૫૨ દીલ કો સમઝાતી હું મેં બોહતેરા; પર સંભલતા નહીં હે જી મેરા. ૩૫૩ ગો તું બેઠા હુવા હય પાસ મેરે; પર ઠીકાને નહીં હવાસ મેરે. ૩૫૪ હોશ આગે હુવે ભી જાતે હેં; દીલ મેં ક્યા ક્યા ખયાલ આતે હેં. ૩૫૫ એસા પડીં ફુરકતે હબીબ ન હો; કીસી દુશમન કો યેહ નસીબ ન હો. ૩૫૬ દુસરી ઓર અબ યેહ આલમ હય; સાંસ બાકી હેં બોહોત સબ કમ હય. ૩૫૭ બાક તરાકીન જાને જાર કરે; અબ વસીયત કરે કે પ્યાર કરે ૩૫૮ સુનકે એનેં દીયા યેહ ઉનકો જવાબ; મેરે દીલ કો બસ અબ કરો ન કબાબ. ૩૫૯ તુમતો પડીં અપની જાન દો મેરી જાન; મેં વસીયત સુનું ખુદા કી શાન. ૩૬૦ દીલ સે અપને જરા યેહ રખના દુર; કોન કમબખ્ત યેહ કરેગા ઉમુર. ૩૬૧ મુઝપે યેહ દીન તો કીબ્રીયા ન કરે; તુમ મરો મે જીઉં ખુદા ન કરે. ૩૬૨ જાન કે દોગે તુમ જો ખાકર સુમ; મે ભી મર જાઉંગા ખુદા કી કસમ ૩૬૩ જો

યે ભાગા ખુબ રોયેગા; આગે પીછે જનાજા હોવેગા.
૩૬૪ એક જરા મુઝ સે તો કહો યેહ હાલ; જી મેં
ક્યા આયા આપ કે યેહ ખયાલ. ૩૬૫ દીલ હી દીલ
મેં અલમ ઉઠાતી હો; જાન દેતી હો ઔર ખાતી હો.
૩૬૬ પાંચા મા બાપ સે અગર હય અલમ; ઉસકા
કરના ન ચાહીએ તુમે ગમ. ૩૬૭ જોકે હોતે હે કોમ
કે અશરાફ; વો યેહી કરતે હેં કુસુર કો માફ. ૩૬૮
કુછ તુમહી પર નહીં હય યેહ ઉફતાદ; સબ કે મા
બાપ હોતે હેં જલ્લાદ. ૩૬૯ સદમા હરેક પે યેહ
ગુજરતા હય; ઔર બાબા કે કોઈ મરતા હય. ૩૭૦
શકવા માં બાપ કા તો ના હક હય; ઉન કા અબલાદ
પર બડા હક હય. ૩૭૧ હાં જો નારાજ યેહ કયામત
હય; ઉનકે કદમોં કે નીચે જન્નત હય. ૩૭૨ તુમ
તો નામે ખુદા સે હો દાના; ઉસપે રૂતબા ન ઉનકા
પેહચાના. ૩૭૩ ક્યા ભરોસા હયાત કા ઉનકે ન બુરા
માનો બાત કા ઉનકે. ૩૭૪ હોશ રેહતે નહીં હે ઈસ
સીનકે; યેહ તો મેહમાન હે કોઇ દીનકે. ૩૭૫ ઈતની
સી બાત કા ગુબાર હય ક્યા; ઉન કે કેહને કા ઈત-
બાર હય ક્યા ૩૭૬ ગૌર સે કીજીએ દીલ મેં જો
ખયાલ; ઉન કા ગુસ્સા નહીં હય જાએ મલાલ.
૩૭૭ સુન કે ઉસને દીયા યેહ મુઝ કો જવાબ; હમ
ને દેખી નહીં હે ચશ્મે ઈતાબ. ૩૭૮ બે હયા અબસી

જીન્દગી કો સલામ; મોંહ પે આએ ન યે કભી ચેહ
તાને કલામ. ૩૭૯ સુનતી હું દો મહીને સે; મોત બ-
હતર હય આપસે જીને સે. ૩૮૦ ખુન દીલ કા તલક
પીયે કોઈ; એ દવા બન કે દુવા જીએ કોઈ. ૩૮૧
નાકુ ઈનસાન એ હુમીયત હો; આદમી ક્યા ન જીસકો
ગેરત હો. ૩૮૨ બાત વોહ કીસ તરેહ બશર સે ઉઠે;
ન સુના હો કભી જો કાનોં સે. ૩૮૩ વોહ સુને જીસકો
ઉસકી આદત હય; ઈસમે ક્યા અપની અપની ગેરત
હય. ૩૮૪ ફીર મેરે જીતેજી ન બેહેરે ખુદા; અપને
મરનેકા જીક્ર મોં પે લા. ૩૮૫ કોન સા પઢ ગયા હય
રંજો મોહન; જાનોંક્યું દેંગે આપકે દુશમન. ૩૮૬
તુમને જી દેનેકી જો કી તદબીર; હશ્ર કે રોજ હોંગી
દામન ગીર. ૩૮૭ તુ સલામત જહાં મેં રેહ મેરી જાન
નીકલે માં બાપ કા તેરે અરમાન. ૩૮૮ વાસતે મેરે
અપના દીલ ન કુઢાવ; ચાંદ સી બન્નુ ઘરમેં બ્યાહ કે
લાવ. ૩૮૯ હય યે હી લુત્ફે જીન્દગાની કા; દેખો
સુખ અપની નવ જવાની કા. ૩૯૦ ચાર દીન હય
યેહ નાલઓ ફરીયાદ; ઉમ્ર ભર કીસકો કોઈ કરે હય
યાદ. ૩૯૧ લુત્ફે દુનીયા કે જબ ઉઠાવોગે; હમ કો દો
દીન મેં ભુલ જાવોગે. ૩૯૨ થા યેહી જીક્ર જો બજા
ઘડીયાલ; સુનતેહી ઉસકુ હો ગઈ બે હાલ. ૩૯૩ હો
ગયા ફક્ત ગમસે ચેહરા જર્દ; દસ્તો પા થરથરા કે હો

ગઇ સર્દ. ૩૯૪ મર્દની રૂખપે છા ગઇ ઉસકે; દીલ મેં
દેહશત સમા ગઇ ઉસકે. ૩૯૫ દીલ મેં ગુજરા જો ઉ
સકે સુબેહ કા રંગ; હુઇ ઇસતાદે જાકે નેર ફલક. ૩૯૬
ઠંડી જીસદમ ચલી નસીમે સહર; હો ગયા હાલ ઓરભી
અબતર. ૩૯૭ ઇતને મેં સુબેહ કી બજી વરદી; ફુની
ચેહેર કી હો ગઇ જરદી ૩૯૮ હુવે સબીત જો સુબેહ
કે આસાર; હો ગઇ ઓર ઉસકી હાલત જાર ૩૯૯
બેદ કી તરેહ જીસ્મ થરરાયા; સર સેતલે પાઊં તક આરક
આયા. ૪૦૦ બાતેં કરતી જોથી સો ભુલ ગઇ; દમ
લગા ચઢને સાંસ ફુલ ગઇ. ૪૦૧ બોલી બબરા કે ર-
હીયા ઇસકે ગવાહ; ઓર કહા લાયલાહા ઇલ લીલાહ.
૪૦૨ અબ ફકત યેહ હય ખું બહા મેરા; બક્ષ દીજી-
યે કહા સુના મેરા. ૪૦૩ કેહ કે યેહ ફીર ચમટ ગઇ
એકબાર; ઓર કીયા ખુબ ભીચ ભીચ કે પ્યાર. ૪૦૪
સરસે લેકે બલાયેં તા બ કદમ; બોલી તુમ પર ની-
સાર હોતે હું હમ. ૪૦૫ આગ લગ જાય વોહ ઘડી
કમ બખત; બામ પર આઇ થી મેં કોનસે વખત.
૪૦૬ ફીર યેહ બોલી વોહ પુંછકે આંસુ; મેરે સર
કી કસમ ન કુઢીયો તું. ૪૦૭ આજમાતી થી તુજ કો
કસતી થી; મેં તેરે છેડને કો હસતી થી. ૪૦૮ કેહ કે
યેહ બાત હો ગઇ વોહ સવાર; યાં બંધા આંસવું કા
ચશ્મ સે તાર. ૪૦૯ આતીશે ગમ ભડક ગઇ ફુની;

તપીરો કહબ ને કી અફ્શુની. ૪૧૦ આતો થી યાદ
જબ વસાયતે યાર; વેહમ લાતાથા દીલ હજાર હજાર.-
૪૧૧ થી મુસાબત જો યેહ બલા અગેજ; ધ્યાન આ
તે થે ક્યા ક્યા વેહશત એજ. ૪૧૨ દીલ મેં કેહને કા
ઉસકે થા જો મલાલ; આતે થે નેહન મેં અજીબ
ખયાલ. ૪૧૩ કૌન રોકેગા જાકે ઘર બેઠે; જો કહા હય
વોહી ન કર બેઠે. ૪૧૪ હર ઘડી થા જો અઝતરાબ ફૂજાં;
સુપકા રોના થા બેઠા મેં મખતું. ૪૧૫ કે ઉઠા એક
સીન્મત સે વો ફુલ; હોશ જીસ્સે કેહ ઉડ ગએ બોલ
ફુલ. ૪૧૬ શોલા એક આગ કા ભડકને લગા; મીસ્લ
બીસમીલ કે દીલ તડફને લગા. ૪૧૭ પઊં તો ગુજરે
થે દો પેહેર રોતે; ઓર હાથોં કે ઉડ ગએ તોતે. ૪૧૮
હો ગયા દીલકો ઇસ તરેહ કા હીરાસ; આએ સો
સો તરીક કે વીસવાસ. ૪૧૯ કહા એક દોસ્ત સે કે ધુમ
જા કર; જલ્દ ઇસ શોરો ગુલ કી લાવ ખબર. ૪૨૦
રોત્તે હૈં હમ સે બદ નસીબ કોઇ; મર ગયા ઉનકા
ક્યા કરીબ કોઇ. ૪૨૧ યઊં જો યેહ અપની જાન ખોતે
હૈં; કૌન હૈં કીસલીએ યેહ રોતે હૈં. ૪૨૨ ક્યા હુવા
ઉન પે સદમએ જાંગાહ; જો યે કરતે હૈં અપસે નાલે
વ આહ. ૪૨૩ દોડે આખીર ઉધર મેરે અહબાબ; લે
કર આએ ખબર યેહ વાં સે શીતાબ. ૪૨૪ કીયા ઇસ
તરેહ આકે મુઝસે બયાં; કેહ પડો સે હય એક કરીબ

મકાં. ૪૨૫ બાગ કે પાસ જો બના હય ઘર; વાં ફરી કરા હય એક સોદાગર. ૪૨૬ ૫ણી તો એક શોર રાહ ભરમેં હય; પર યેહ આફત ઉન્હીં કે ઘર મેં હય. ૪૨૭ સાફ ખુલતા નહી યે યેહ ઇસરાર; મર ગયા કોઇ યા કે હય બીમાર. ૪૨૮ પર યેહ હોતા હય અકલ સે ઇદરાક; કે નહો બે સબબ ઉડાતે ખાક. ૪૨૯ કુછ ન કુછ તો હય આપસી હી રૂદાદ; કે યે હય શોર નાલઓ ફરીયાદ. ૪૩૦ નહી બરપા યેહ બે સબબ માતમ; હય નીકલતા કીસી જવાન કા દમ. ૪૩૧ હર બશર હો રહા હય દીવાના; કોઇ મરતા હય સાહીબે ખાના. ૪૩૨ નહી કાબુ મેં હય કીસી કા દીલ; પીટતે સબ હેં સાહીબાને મહલ. ૪૩૩ નહીં દેતા સુનાઇ કુછ બીલકુલ; હય ફક્ત એક હાય હાય કા ગુલ. ૪૩૪ થમતા એક દમ ભી વહાં બરોશ નહીં; કીસ સે પુછે કીસી મેં હોશ નહીં. ૪૩૫ રોતે જીસ દર્દ સે વો હેં ઇસદમ; દેખા જાતા નહીં ખુદા કી કસમ. ૪૩૬ કેહ ગઇ થી જો વોહ કે ખાઉંગી ઝેર; મેં યે સમઝા કે વોહી હો ગયા કેર. ૪૩૭ ગો હયા સે ન ઉસકા નામ લીયા; દોનોં હાથોં સે દીલકો થામ લીયા. ૪૩૮ દોસ્તોં ને જો દેખી યેહ સુરત; બોલે ઇસ તરેહ અજ રહે ઉલફત. ૪૩૯ હાલ દીલ પણી તુમારા ગેર તો હય; મગર ઇસ વખ્ત કયા હય ખેર તો હય. ૪૪૦ બે સબબ

કીસ લીએ હુવે હો ઉદાસ; ઉઠ ગએ કયું હમારે હોશો
હવાસ. ૪૪૧ કોનસી આફત આ ગઇ ઇસ દમ; મહની
મોહ પે છા ગઇ ઇસદમ. ૪૪૨ કયા હય જો ઇતને બે
કરાર હો અબ; કોઇ મર જાય ઉસસે કયા મતલબ.
૪૪૩ અપસી હાલત જો પેચો તાબ કી હય; ઘુમકો
કયા વજેહ ઇજતરાબ કી હય. ૪૪૪ શેહેર મેં રોજ
લોક મરતે હે બફકાં ઉસકા કોઇ કરતે હું. ૪૪૫ ફીક
કરતા હય ઇસ તરેહ કી જીયું; યઊં હી હો જાતા હય
બશર મજનુ. ૪૪૬ સુનકે માં બાપ કયા કહીંગે બતાવ;
હોશ પકડો જરા હવાસ મેં આવ. ૪૪૭ તુમ કો કયા
હય જો જાન ખોતે હો; બે સબબ આપ હી આપ
રોતે હો. ૪૪૮ હો રહે હો મલુલ કીસ ગમસે: હાલ
દીલકા તો કુછ કહો હમ સે. ૪૪૯ તાને આમેજ
દોસતોં કે બયાન. હુવે માલુમ નશતરે રગે જાન.
૪૫૦ ન દીયા ઉનકો મારે ગમ કે જવાબ; ઢાંપ કર
મોંહ લીયા બહાનએ ખાબ. ૪૫૧ ઉઠ ગયે દોસ્ત આ-
શના જીસ દમ; ખોલ કર મોંહ કો ચુપકે ઉઠે હમ.
૪૫૨ હાલ દીલ સીને મેં હુવા જો તપાક; બેઠા કમરે
મેં આન કર મેરે રાક. ૪૫૩ દેખા બરપા હય એક
હુપકા ગુલ; ભીડ સે બંધ રાહ હય બોલ કુલ; ૪૫૪
ઉસ તરફ સે જો લોગ આતે હું; યેહી આપસ મેં
કેહતે જાતે હૂં. ૪૫૫ હાલ ઉનકા ભી જાએ રીક્કત હય;

દાગ અવલાદ કા કયામત હય. ૪૫૬ નોચ ડાલે હેં સારે
સરકે બાલ; કયા પરેશાં હય વાલદેન કા હાલ. ૪૫૭
આફતે તાજા સર પે હય આઇ; બક રહે હેં મીસાલે
સોદાઇ. ૪૫૮ ધ્યાન ઉનકી તરફ જો જાતા હય; ગ-
મસે મોં કો કલેજા આતા હય. ૪૫૯ જો કે થે ઉસમેં
સાહેબ ઔલાદ; હાલ અબતર થા ઉનકા હદ સે જી-
યાદ ૪૬૦ કેહતે થે કુટ કે સરો સીના; કયું ન કુશવાર
ઉનકો હો જીના. ૪૬૧ મર્ગ અવલાદ કા વો માતમ
હય રંજો ગમ જીસ કદર કરે કમ હય. ૪૬૨ કોઈ
કેહતા થા કેસી આફત હય; નવ જવાં મરના ભી કયા
મત હય ૪૬૩ પડતી હય અજપએ જમાનએ મર્ગ;
ન મરે પર કોઈ જવાનએ મર્ગ. ૪૬૪ કોઈ બોલા કે
હય સભી કો મલાલ; દેખા જાતા નહી હય બાપ કા
હાલ. ૪૬૫ આતીશે ગમ સે દીલ હુવા હય કબાબ;
હય તમાં મોસલ માહીએ બે આબ. ૪૬૬ ચશ્મા જારી
હય ચશ્મ ગીરીયાં કા. હોશ બાકી નહીં તનો જાં કા.
૪૬૭ નહીં દમ ભર કીસી કો વાં આરામ; દેખને
વાલે રો રહે હેં તમામ ૪૬૮ ફોડ ડાલે હેં સબને સર
અપને; સરો પા કી નહીં ખબર અપને ૪૬૯ બનીયે
બક્કાલ જાન ખોતે હેં; સારે દુકાનદાર રોતે હેં ૪૭૦
હુલ દેખા જો મેં ને યે ઉઠ કર; હીલ ગયા સીને
મેં દીલ મુઝતર. ૪૭૧ ન રહી તાબ રંજ કે મારે;

અગે ઘરશાને દસ્તી પા સારે ૪૭૨ બેફુર ઉલફત મેં તીમ
ને મારા લેથ; ઔર ધુગ હો કે બાકપે બહોશ ૪૭૩
ઘટક દી થી જો દીલ કો બીમારી; મરા કા આલમ
સા હો ગયા તારી. ૪૭૪ દો ઘડી બાદ ફીર જો આયા
હોશ; દેખા બરપા અજબ હય જોશો ખરોશ. ૪૭૫
આગે આગે હય કુછ જુલુસ રવાં; સર ખુલે પીછે
કુછ હૈં પીગે જવાં. ૪૭૬ સીન રસીદા હૈં ઔરતેં કુછ
સાથ; સીને વ સર પે મારતી હૈં હાથ; ૪૭૭ કોઈ મામા
હય કોઈ દાઈ હય; કોઈ અન્ના કોઈ ખીલાઈ હય.
૪૭૮ જબ વો બરતે હે ગમ સે આહે સર્દ; સુનને વાલું
કે દીલ મેં હોતા હય દર્દ. ૪૭૯ હોતા ગેરૂં કો હય મ-
લાલ ઉન કા; દેખા જાતા નહીં હય હાલ ઉન કા.
૪૮૦ કુછ બપાં અપસે હોતે જાતે હૈં; રાસતે વાલે
રોતે જાતે હૈં. ૪૮૧ ઉસકે પીછે પડી ફીર ઉસપે નીગાહ;
કેહુ ન દેખે બશર મઆજલ્લાહ. ૪૮૨ શામીયાના નયા
જરી કા હય; નીચે તાબુત ઉસ પરી કા હય. ૪૮૩
સેહરા ઉસપર બંધા હય એક જરતાર; જેસે ગુલશન
કી આખરી હો બહાર. ૪૮૪ થી પડી ઉસપે એક ચા-
દરે ગુલ; જીસસે ખુશબો થી રાહ વો બીલ કુલ.
૪૮૫ ઉદ સોજ આગે રોશન થે; મર ગએ પે ભી
લાખ જોબન થે ૪૮૬ બોડ તાબુત કે થો એસી સાથ;
જેસે આઈ કીસી દુલહન કી બરાત. ૪૮૭ સબ વઝ

જ શરીફ થે હમરાહ; ભીડ થી ઇસ કદર કે પાંવ થી
રાહ ૪૮૮ સાથ થે એસો અકરૂબા સારે; રો રહે થે
ગરીબ બેચારે. ૪૮૯ પીછે પીછે થા સબ કે સોદાગર;
હો પરેશાં ઉદાસ ખાક બસર ૪૯૦ આગે આગે જ-
નાજા જાતા થા: ગશ ઉસે હર કદમ પે આતા થા.
૪૯૧ હાથ થાંબે થે અકરૂબા સારે; તા કીસી જા પે
સર ન દે મારે. ૪૯૨ હાલ ઇસ દરજને હો રહા દેખ
તેખું; બેહુતા જાતા થા સર કે જખમ સે ખું. ૪૯૩
સબ અમીરો ફકીર રોતે થે: દેખ કર રાહગીર રોતે
થે ૪૯૪ પીછે સબકે ફનસ મેં થી માદર; કેહતી
જાતીથી ઇસ તરે હારોકર. ૪૯૫ તેરે મૈયત પે હો ગઇ
મેં નીસાર; કમ સુખન હાય મેરી ગેરત દાર. ૪૯૬
દીલ પે જો ગુજરી કુછ બયાન ન કી: કુછ વસીયત
ભી મેરી જાન ન કી. ૪૯૭ કુછ નહીં માં કી અબ
ખબર તુમકો; કીસકી પેહ ખા ગઇ નજર તુમકો
૪૯૮ દીલ જઇફી મેં મેરા તોડ ગઇ; બેટા ઇસ માં
કો કીસપે છોડ ગઇ. ૪૯૯ તાજા પેદા જીગર કા દાગ
હુવા; ઘર મેરા આજ બે ચરાગ હુવા. ૫૦૦ દીલ
કો હાથો સે કોઇ મલતા હય, જી સંભાલે નહીં સંભ-
લતા હય. ૫૦૧ તેર દેદે કોઇ મેં ખા જાઉં; યા જમીં
સક હો મેં સમા જાઉં. ૫૦૨ દાગ તેરા જીગર જલાતા
હય; ચાંદ સા મુખડા યાદ આતા હય. ૫૦૩ મીટ ગયા

બુરકૂ જીન્દગાની કા; દીલ કો ગમ હય તેરી જવાની
કા. ૫૦૪ બ્યાહ તેરા રચાને પાઈ ન મેં; કોઈ મન્નત
બઢાને પાઈ ન મેં. ૫૦૫ તેરી સુરત કે હો ગઈ કુરબાન;
ચલોં દુનીયા સે કેસી પુર અરમાન. ૫૦૬ હુઈ કીસ
બાન પર બક્રા બાલી; અમ્મા વારી જરા જવાબ તો
દો. ૫૦૭ બોલતે તુમ નહીં પુકારે સે; અબ જીયુંગી
મેં કીસ સહારે સે. ૫૦૮ ક્યા કઝાને જીગર પે દાગ
દીયા; આજ ઘર મેરા બે ચરાગ કીયા. ૫૦૯ નીકલા
માં બાપ કા ન કુછ અરમાં; હાય બેટા ન તુમ ચઢી
પરવાં. ૫૧૦ અપની ઈસ માં સે હો ગઈ બેજાર; ભી
ન બીજમત બી પઢકે કુછ બીમાર. ૫૧૧ ન જીયુંગી
તેરે ફીરાક મેં મેં; દીલ તડપતા હય આગે કુંડતી
હું. ૫૧૨ કીસ મુસીબત મેં પડ ગઈ બેટા; કુખ મેરી
ઉજડ ગઈ બેટા. ૫૧૩ ઉસ કુટતી થી અપસે સદમે મેં
ટોકરેં થી બધી બુઢાપે મે. ૫૧૪ સુનકે ઈસ તરેહ
ઉસકો માં કે બેન; ઓર સીને મેં દીલ હુવા બે ચેન.
૫૧૫ થી વસીયત જો ઉસ પરી કો યાદ; સબ કે પીછે
મેં હો લીયા નાશાદ. ૫૧૬ ગો યેહ તાકત નથી કે ચ-
લનાં રાહ; લે ચલા જઝબ ઈશ્ક પર હમરાહ. ૫૧૭
પીછે ઉન સબકે જૌ રવાં થા મેં; સુરતે ગર્દ કા
રવાં થા મેં. ૫૧૮ ગેહ તડપતા થા સુરતે બીસમીલ;
ગાહ જાતા ગાહ ભાગકે દીલ. ૫૧૯ ગેહ ગેહ ઠેરતા થા

જખ્મ મેં નાલા; કોબ હુવા જાતા થા તહે બાલા. ૫૨૦ મુર્ગ બીસમીલ કી મેરી સુરત થી; પહાં ગીરા પહાં ગીરા પેહ હાલત થી. ૫૨૧ ચલ ગઈ દોહ્યા સાથ ઉન કે વહાં; દફન કા ઉનકે થા મકામ જહાં. ૫૨૨ કબ્ર ખુદતી જો વહાં નજર આઈ; લાખ રોકા પે ચશ્મ ભર આઈ. ૫૨૩ દેખ કર પેહ જો લોગ રોને લગે; ટુકડે ટુકડે જીગર કે હોને લગે. ૫૨૪ તાકતે જખ્મ ગરચેહ જબ્ત ન રહી; દીલ સે મેને યેહ અપને બાત કહી. ૫૨૫ કેહકે કયા મર ગઈ વોહ જાન ઘુજે; કુછ ઘસી-યત કા ભી હય ધ્યાન તુજે. ૫૨૬ હો ન જીલઆઇ પે કરાર ઈતના; જબ્ત કર દીલકો હો સકે જીતના. ૫૨૭ દીલ કો સમજા કે ચેહ ગયા મેં વહાં; જીસમેં સબ ઉનકે અકરૂબા થે જહાં. ૫૨૮ દીલે આફત જદેહ કો બહુલાકર; ચુપકા બેઠા મેં એક તરફ જાકર; ૫૨૯ અશ્ક આંખોં સે ગો ન બેહતે થે; લોગ પર દેખ કર ચેહ કેહતે થે. ૫૩૦ હાલ ચેહરે કા આજ કૈસા હય; અર તો હય મીજાજ કૈસા હય. ૫૩૧ લાલ આંખે હેં તમતમાએ હે ગાલ; વજેહ કયા હય બયાં તો કીજીએ હાલ. ૫૩૨ મોંહ પે એક મુર્દની સી છાઈ હય; ચેહરે પે ઉડ રહી હવાઈ હય. ૫૩૩ બાજા મેં ઔર કુછ નહીં હય બાત; શબ કો સોયા નહીં મેં સારી રાત. ૫૩૪ ઉસ પર પેહન જો આયા મેં મજબુર; રંગ ચેહરે કા

હો ગયા કાફુર. ૫૩૫ તર્ક આદત બી એક અદાવત
હય; રાત કા જાગના કયામત હય. ૫૩૬ દીલ કા શક
ઉનકે સબ નીકાલ દીયા; ચેહી કેહ સુનકે ઉનકા હાલ
દીયા. ૫૩૭ ગુલ હુવા ઇતને મેં સબ આતે જાયં; ફા
તહા પઢતે જાયં જાતે જાયં. ૫૩૮ સુનકે ચેહ સબ ગએ
વહાં અહબાબ; બખશા પઢ પઢ કે ફાતહા કા સવાબ.
૫૩૯ જબ કે ઉસસે બી હો ગઇ ફુરસત; આપ જીતને
થે હો ગએ રૂખસત. ૫૪૦ પાઇ તનહા જો મેને પાર કી
કબ્ર; દીલકો બાકી રહી ન તાકતે સબ્ર. ૫૪૧ થા જો
ઉસ શમેરૂ કા દીવાના; દોડ કર આયા મીસ્લ પરવાના.
૫૪૨ ગીરપડા આકે કબ્ર પર એકબાર; ઔર રોને લગા
મે જારો નીજાર. ૫૪૩ ન રહા થા જો ઇખતીયાર મેં
દીલ; લોટા દુરબન વે સુરતે બીસમીલ. ૫૪૪ દીલ
અજબ કુછ મજા ઉઠાતા થા; કબ્ર ઉસકી ગલે લગાતા
થા. ૫૪૫ મર ગઇ થી જો મુઝપે વોહ ગુલફામ; જી-
નદગી હો ગઇ મુઝે બી હરામ. ૫૪૬ દેખા આંખોં સે
થા જો અપના કેહેર; ખા ગયા મેં બી આકે ઘર મેં
ઝેર. ૫૪૭ દો પેહેર તક તો કચ રહી જારી; બાદ ફીર
ઉસકે ગસ હુવા તારી. ૫૪૮ તીન દીન તક રહી વોહ
બેહોશી; હો ગઇ જીસસે ખુદ ફરા મોશી. ૫૪૯ એન
બેહુશ્તત મેં ફીર યેહ દેખા ખ્વાબ; કે યેહ કેહતી હય
વોહ બ સદ ઇતાબ. ૫૫૦ સુન તો રે તુ ને જેહર કયું

આયા; કુછ વસીયત કા ભી ન પાસ આયા. ૫૫૧ હુવે ખુદ રફતે અપને હદ સે જીયાદ; હો હી દીન મેં જુદાઈ મેરી યાદ. ૫૫૨ દીલ સે મેરા જુદા દીયા કેહનાઃ હો ચેહરી આહીસ્તે થા ક્યા કેહના. ૫૫૩ કેહ કે યેહ જબ વો હો ગઈ રૂખસારા; ખુલ ગઈ આંખ આ ગયા મુઝે હોશ. ૫૫૪ ઝેર કા ફીર ન કુછ અસર પાયા; એક તાજુબ સા ઝુમ કા યેહ આયા ૫૫૫ આશના દોસ્ત સબ કા થા યે બયાન; મુરદે જી ઉઠે જો ખુદા કી શાન પ્યાર કો કો નયા વાલેદૈનકો યેહ સુરુરઃ બઢ ગયા દીલ કા ચેન ચશ્મ કા નુર. ૫૫૭ અકરૂબા સુન કે સબ હુવે દીલશાદ; આકે દેને લગે મબારક બાદ. ૫૫૮ હાસીલ ઇતના થા કુછ કહાની સે; હમ રહે જીને સબબ જાની સે. ૫૫૯

तमाम शुद.

114. No batta will be allowed except during the march, or when actually in the field.

115. The corps of store lascars are to be subject to martial law, in the same manner as the other native troops of the Presidency, and in all practicable cases the courts are to be constituted regimentally from the native officers of the regiment of artillery, syrangs of store lascars not being eligible as members.

116. The corps of store lascars will receive clothing every two years.

117. The increase of pay to the higher classes of each rank shall be considered working pay, and will in no case be granted where there may be exceptions as to qualifications or character, to be especially certified in the muster roll by the commissioned officer in charge of the department.

118. Promotion from one rank to another will not be limited to the senior classes, but will have reference to individual merit and qualifications.

119. **G. O. C.** *4th November* 1803.—At stations where store lascars are, or may be attached, the officers or warrant officers in charge will make regular returns of them, on the 1st of every month, to the commissary of stores at the Presidency, reporting casualties by name, and the date on which they happened.

120. **O. A. L.** 15*th February* 1836.—With the view of effecting reliefs in the corps of store lascars as frequently as possible, and without inconvenience to the public service, it is to be laid down as a standing rule of the corps, that lascars proceeding from the grand arsenal to out-stations in charge of stores, are to remain at the arsenal or magazine to which they are sent; and that a similar number be ordered from such arsenal or magazine to the Presidency. In like manner, lascars proceeding from a principal to a minor arsenal or magazine, as from Ahmedabad to Deesa, and from Poonah to Sholapoor, shall continue at the minor station, in relief of a similar number from the minor, to join the principal arsenal or magazine.